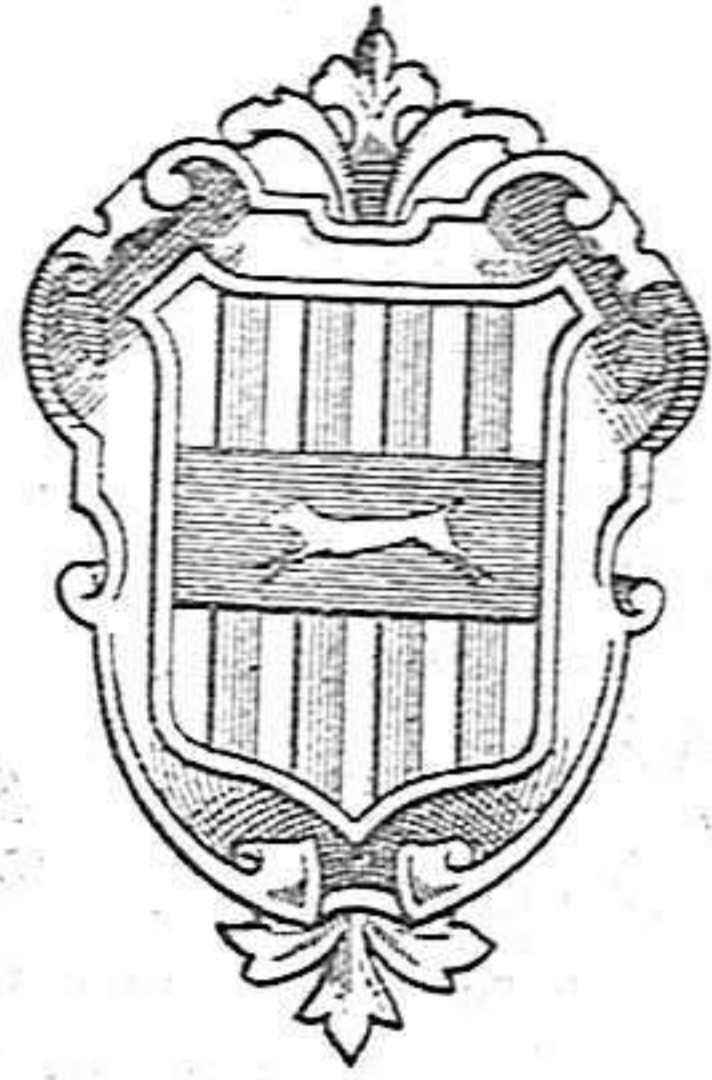

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.--INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 20 DE OCTUBRE DE 1917

Núm. 146

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DE COL·LABORACIÓ.

LO DEL CARRER DE MUNTANERA

II.

Es un fet innegable que les obres fetes pe'n Llorenç Beltràn Salvà, *sense autorització del Ajuntament*, en el carrer de Muntanera o del Pove, no poren anar ni amb rodes, constituint un abús intolerable, pels sigüents motius, anotats en l'article publicat dia 22 del passat setembre:

I. Haver cubert i casi tancat amb el nou edifici un pou públic que sempre havia estat lliure i que molts bons servicis ha fet an el vecindari, sobretot els anys de sequedat.

II. Haver fet desaparèixer la paret que separava l'anomenat carrer de la finca de l'autor de l'atentat, i que enllasava dit pou públic amb la vorera del pont del torrent de Cantabou.

III. Haver assenfat part de l'edifici dins la via pública, seguint una firada nova i absurda, puis com més s'acosta an el pont més se'n entra dins el carrer.

Es també un fet innegable que la instància dels inquers, qui reclamaren contra dites obres estigué pendent de resolució del Ajuntament casi tres mesos, i, durant aqueix temps, l'autor de les obres clandestines no s'excusà ni se defensà.

Després d'haver dictaminat la Comissió d'Obres del Ajuntament en contra de les fetes en el carrer de Muntanera, la Corporació municipal acordà, per cinc vots contra quatre, fer tirar a terra part de l'edifici de que tractam, quin acort fong ratificat en la sessió pròxima posterior.

Are bé: tractant-se d'unes obres ilegals, desgavellades i perjudicials an els interessos del poble: ¿com s'explica que l'acort de son esbucament no's prengué per unanimitat? ¿perquè hi hagué quatre regidors qui votaren contra el *derribo*?

Segons referències, puis l'articulista no assistí a la sessió del Consistori, el regidor D. Miquel Amengual proposà que, abans d'acordar-se l'esbucament de les obres mal fetes, s'instruís expedient, amb el fi de depurar i exigir responsabilitats; no essent aprovada tal proposició.

Jo que som partidari de que els fets punibles no quedin sense càstic, si hagués estat regidor, hauria votat a favor de l'ins-

trucció del expedient proposat pe'l Sr. Amengual; però també hauria votat a favor de l'enderrocament de les obres ilegals, puis consider que aquests dos acorts eren compatibles, i que poria acordar-se l'esbucament de les obres fraudulentas, abans d'obrir l'informació sobre responsabilitats.

Efectivament, de l'informació que's fés porien resultar més o menos persones complicades en l'abús comès, però mai poria demostrar-se que fossen lícites les obres denunciades.

El Sr. Amengual i els tres regidors que'l seguiren sabien que'n Llorenç Beltràn no havia presentat, en la Secretaria de l'Ajuntament cap sollicitud ni cap plà per fer l'edifici denunciat; sabien que la Corporació municipal no havia acordat estrenyer el carrer de Muntanera, ni regalar el pou anomenat «Es Pove»; i sabien que'ls drets del Municipi havien estat trepitjats mediant l'execució de les obres denunciades. No obstant, votaren en contra del enderrocament d'aquestes.

El Sr. Amengual i sos companys de votació tenien obligació de sebre que's d'incumbència única i exclusiva del Ajuntament acordar les alineacions dels carrers i autorisar les obres particulars que han de confrontar amb aquells.

El Sr. Amengual i sos companys tenien obligació de sebre que, encare que resultàs cert que alguns empleats del Ajuntament haguessen donat la firada del edifici d'en Llorenç Beltràn, no per això deixava de ser procedent son enderrocament, perque dits empleats haurien obrat per sí, sense tenir autorizació de son principal: la Corporació municipal. Axí com seria nulo e ineficàs un embargo de bens practicat pe'l porter d'un jutjat, si no hagués precedit l'acort del Sr. Jutje, dictat a instància del acreedor; així també no poren tenir cap valor ni eficàcia les firades de carrers donades per empleats del Municipi, si no hi ha acort previ del Ajuntament, que's l'entitat encarregada d'administrar els interessos propis de la ciutat.

La conseqüència que hem de treure, idò, es que estaren desacertats els quatre consellers que no volgueren sumar sos vots a l'acort, just i equitatiu, de tirar baix les obres ilegals fetes pe'n Llorenç Beltràn.

Inca 10 octubre de 1917.

Joan de Son Catiu.

FULLES CASTELLANES

EL REY DEL AMOR

¡Lugar de Mancor!: hoy te rinde el último de los periodistas católicos, un homenaje sincero y entusiasta; tan sólo para tu comenzada obra social, en vibración íntima, traza ésta palabra compendio suma y lema de la hermandad de celo y esperanza: ¡Adelante!

¡Sí; adelante!, bello rincón florido, cercado de las altas montañas de verdor perenne, entre las que surge altivo el níveo «Puig mayor», enclavado en el corazón de la Isla dorada...

Tú blanco caserío, cual nido de torcaces palomas, en fondo azulado-plata de tus centenarios olivos, se incendia a los místicos haces de las voraces flamas del todo Caridad, para sumergirse en piélagos de dicha y ventura, sin fondo y sin fin.

¡Ah!; es que tus vetustos hogares, semilleros vivientes de buenas tradiciones, se van consagrando al Deífico Corazón de Jesús.

Rey de reyes y Señor de los que dominan: cielos y tierra, espacios infinitos y abismos insondables, todo está sujeto a su Imperio y Señorío. El es el Caudillo invicto, antes del cuadrante del tiempo; el Capitán esforzado, que nos dirige en la noble lid contra el poder del Averno; y salva los siglos, tremolando airoso en clamoroso triunfo su gloriosa Enseña: el Lábaro Santo de Constantino el Grande, el Arbol de la vida, la redentora Cruz, alfa y omega de la felicidad terrena y empírea de todas las generaciones, en su largo peregrinaje por la dolorosa via del destierro.

Mas también es el Amor de los amores, el Amor esencial. ¿Amor? ¡Cuán difícil es adaptar a su justo medio, la galana frase del universal sentimiento!: escapa a toda mundana investigación, por ese espiritual enrejado de sus cinco letras combinadas... Y es que el amor: todo lo dona, todo lo espera, todo lo puede... Y si el amor es el de Dios, el Amor infinito, ¡oh, entonces!... enmudece humana lengua y deja al alma, modula celeste parla de efluvios dulcísimos, y sea la directora de tu existencia, enseñada por el divino Maestro, Aquél que dijo:

—«Yo soy el Camino, la Verdad y la Vida—».

¡Pequeño Estado de la familia: si tienes por excelso Soberano al *Rey del amor*, nada temas: su fortísimo brazo, ahuyentará a tus enemigos; la paz será contigo; y, tu nombre escrito en su Corazón, te unirá a El en la perpétua alianza!...

Santiago Vilella Crespo de Quirós.

Mancor, Octubre de 1917.

MIREIA

Per encàrreg de nostra estimada coloboradora, la excelsa poetesa D.ª Maria A. Salvà, l'Institut de la Llengua catalana, ens ha fet present d'un bell exemplar de la incomparable traducció de Mireia, que agraïm de cor a la traductora i a l'entitat editora.

El troç que a continuació en publicam, deu ésser un cant popular de la Provença.

LA CANÇÓ DE MAGALI

«—O Magalí, ma ben—amada!

Guaiti ton cap al finestró!

Escolta un poc aquesta albada de tamborins, tota dolçó.

Lluu dels estels la munió;

l'aura és callada...

Més dels estels s'esblaimaran quan et veuràn!

—A la cançó que el bosc entona més que a ta albada jo faig cas: m'en vaig a mar, i en poca estona tornada anguila ja em veuràs.

—O Magalí! Quan tú seràs el peix de l'ona, un pescador jo em tornaré: te pescaré!

—Oh! Més, llavors, si et fas pescaire, ton volantí quan llançaràs jo esdevindrè l'ocell volaire, vola que vola i volaràs!

—O Magalí! Quan tú seràs l'ocell de l'airè, un caçador jo em tornaré: te caçaré.

—A l'ocelleta més garrida quan vulguis tú parar ton llaç, jo esdevindrè l'herba florida: m'amagaré pels pedregàs.

—O Magalí! Més, si tú et fas la margarida, jo l'aigua clar em tornaré: te regaré.

—Si tú et torneses l'aigua pura, jo esdevindrè nuvolàs, i endreçarà, a la ventura, cap a l'Amèrica mon pas.

—O Magalí! Si tú t'en vas lluny per l'altura, l'aura de mar jo em tornaré: te portaré.

Més, si tú et fas la marina la, quan de seguir-me provaràs jo esdevindrè la calorada que escampa el sol quan fon el glaç!

—O Magalí! Quan tú seràs la solejada, la sargantanà jo em faré i t'em beuré.

Si et fas reptil de dura esquena, quant pel pedreny t'amagaràs jo esdevindrè la lluna plena qui dels bruixots fa llum al pas.

—O Magalí! Quant tu seràs lluna serena, jo blanca boira em tornaré: t'embolcaré.

—Més, si la boira m'emmantella, encare presa no hem tindràs, jo esdevindrè rosa-poncella entre espinals, i no m'haurà.

—O Magalí! Quan tú seràs la rosa bella, la papallona jo em faré: te besaré.

—Corre que corre, bé et pots mioure jamai, jamai m'agafaràs: jo de l'escorça d'un gran roure me vestiré sens fer-te cas.

—O Magalí! Més no seràs encare a lloure: jo branca d'aura em tornaré: t'abraçare

—Quant et creuràs tenirme estreta sols un vell reure agafaràs: seré a Sant Blai ben tancadeta, i el menestir barra ton pas.

—O Magalí! Més, si tú et fas monja blanqueta, el teu confés jo em tornaré: t'escoltaré.

—Si del convent passes la porta, totes les monjes trobaràs cantant responsos amb veu forta, i amortallada allí em veuràs.

—O Magalí! Més si tú et fas la pobre morta, llavors la terra em tornaré, i aquí t'haure,

—Ja de ma fe et puc dar fermança crec ton parlar que no és fingit. Mon anellet de recordança deixa que posi en el teu dit.

—O Magalí! Com bat mon pit! Quina alegrança!... Mira els estels, o Magalí!, tot just lluí»

Estampes del Cor de Jesús de de un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

PETITES BIOGRAFIES

ADAN

Fou nostre primer pare. Va ésser creat l'any 3074 abans de la venguda de Jesucrist. En son cos format de un poquet de terra, a imatge de Deu, Deu li va infondre una ànima immortal. Va ésser tan extensa la ciència d'Adàn que fonc éll el qui posà el nom a totes les coses.

L'Omnipotent arrencà del cos de Adàn una costella, mentres dormia, formant d'ella el cos de la primera dona, Eva, a qui també infundí una ànima immortal. Deu l'entregà a l'home per esposa i companyera, impossant-lo el precepte de no menjar de la fruita de l'arbre del bé i del mal, precepte que no guardaren, per quina causa foren trets del Paradís terrenal, a on habitaven, dexant per llegat an el genre humà el fruit de la seva culpa, el pecat original.

Ll. D.

Garbes i Gavelles

Telegrama significatiu

El «Nuevo Diario de Z. irich» publica el siguiente artículo de Viena:

«Con ocasión del estudio de los documentos del Ministerio de la Guerra servio, caídos en manos de las autoridades austro húngaras, se ha encontrado un telegrama del Alto Mando servio, cuyo contenido es significativo en alto grado, respecto a la innoble campaña calumniosa de la Entente. El telegrama dice lo siguiente.

«Sr Ministro de la Guerra. Telegrama número 341 de Kragujevac, despachado el 11 de Noviembre de 1914, a las siete y treinta minutos; recibido el 11 de Noviembre a las ocho y diez minutos, y entregado al Gabinete a las diez y cinco minutos.

Es preciso que se publique en nuestra prensa y bajo varios títulos que se está tratando en Austria-Hungria a nuestros prisioneros y soldados de un modo brutal y que han sido alistados lo mismo nuestros soldados prisioneros que nuestros paisanos capturados, en las filas de los ejércitos austriacos y alemanes, para ser empleados en los frentes contra rusos y franceses. Ruego que se hagan publicar en la prensa esta clase de noticias con los necesarios comentarios y según método conocido. C. N.º 7034 por orden del Jefe del Estado, Coronel Ziv. Pavlovic.

Ha de escribirse al Sr Ministro de la Gobernación suplicándole que dé las órdenes oportunas para que nuestra prensa cumpla con el deseo del Alto Mando militar.

El ministro de la Guerra, Coronel Ducan P. Stefanovic.»

Rara vez habrá podido obtenerse una prueba más clara e irrefragable de las calumnias con que la Entente intenta producir animosidad entre los neutrales contra Austria Hungría.

Quedarà todavía en la memoria de totd

el huracán de indignación que pasó por la prensa de la Múltiple, cuando se dió curso a este telegrama; las acusaciones más amargas fueron entonces lanzadas contra la Monarquía.

Contra la infamia de la mentira solamente podrá luchar honradamente con grandes dificultades. Mas ahora ha jugado la casualidad este importante «corpus delicti» en las manos de las autoridades austro-húngaras.

Resultará interesante conocer las nuevas mentiras con que la Entente intentará defender la publicación de estos documentos, pero ante tal instrumento de prueba ni siquiera tendrán valor sus artes calumniosas.—Revista de Gandia.

Els idonis i el Rei

Treim de «La Acción», de Madrid:

En el Congreso y en las tertulias políticas se ha hecho ya crónico un estribillo que nos parece intolerable.

Cuando la gente dice que esto no puede continuar, que es absolutamente necesario un cambio radicalísimo de política, los idoneos contestan que al Gobierno le importan muy poco esas apreciaciones; porque cuenta con la confianza del Rey. La fórmula es ésta: «Contamos con el Rey».

Y eso no se hebe decir, no se puede decir, porque se va propalando ya demasiado y va produciendo una atmósfera que nosotros, como buenos monárquicos, queremos despejar.

El Rey no está con nadie ni contra nadie. El Rey está en su trono serenamente, ecuaníme, justiciero, recogiendo todos los latidos de la opinión, para resolver en justicia y en bien de su país.

No es patriótico, no es leal atribuir al monarca estas o las otras inclinaciones.

Si hay dos corrientes de opinión, una la más fuerte y popular, que aspira a nuevas orientaciones; otra, la caciquil y oligárquica de la vieja política ¿cómo hemos de tolerar que se diga que el Rey está inclinado a esta última, de la que son representantes los hombres que gobiernan?

Protestamos contra esa maniobra, en defensa del trono y de la verdad».

Per la reconstitució de la flota Mercant d'Alemanya.

El Govern alemany en la seva decisió de fomentar per tots els medis possibles el desenvolupament de la marina de comerç i seguint el proverbí de l'emperador Guillem que diu «que l'avenir d'Alemanya està en el mar», acaba de presentar al Reichstag i aquest ha aprovat en les sessions de 3 i 4 del corrent, un projecte de llei obrint un crèdit de mil milions de marcs per subvencionar la marina mercant; és curiosa la rapidesa en què ha estat aprovat aquest projecte, si es té en compte la quantia que representa la subvenció proposada; però s'ha fet així, perquè és un sentiment col·lectiu que la reconstitució i augment del tonatge és un problema vital per l'avenir alemany, manifestant un dels diputats que «una nació sense marina mercant és un asell sense ales». La subvenció es dona com a indemnització, amb l'objecte d'encoratjar els armadors perquè segueixin fent noves construccions i que les facin amb la major rapidesa possible.

A més, s'ha acordat que la part d'auxili o subvenció en ailò que excedeixi de les pèrdues sofides per l'armador, podria esdevenir un capital a favor de l'Estat, amb dret a obtenir els corresponents beneficis.

Per fer pastes pel paper

Es diu que la Societat Paperera Espanyola està gestionant la compra de 2.000 hectàries de terra a la partida de Jenienelles i Almaceñes, per a destinar-les a la plantació de saules per a la fabricació de pastes de paper.

Notes Comercials

DE NOSTRO MERCAT

A la plaça del bestia se presentaren molts de porcs, principalment de mig pes, que se contractaven a 13 i 14 pessetes i els més grossos a 16; preus respectivament barats per lo que s'esperava, i més si es té en compte que a Barcelona no n'hi ha per mitges costures i a les taules se carn de porc se reserva an els parroquians come per amor de Deu.

—Fígues seques n'hi va haver poques i se venderen totes a bon preu per la seva qualitat.

—El bessó seguí a la meteixa terima dels dijous anteriors, a 77 pessetes el més car.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	72'50	el quintá
Blat	a	21'50	la cortera
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	12'50	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	00'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Sitrons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	el quintá

DE BARCELONA

Diu la fulla Agrícola de La Veu de Catalunya:

Segueixen amb gran activitat les veremes a quasi totes les comarques vinícoles de Catalunya, havent-se ja, en algunes acabat la collita.

El temps sec i amb bonança ha estat molt favorable; per contra de totes les comarques es queixen de falta de braços. S'han pagat els jornals de collidors i carreters a preus mai vists.

En general es fa un bon vi; però unes comarques per causa de la pedra i altres pel mitidiu, tenen la collita molt minvada, no podent-la qualificar, en conjunt, més que de mitjana.

La venda està molt encalmada, es comprèn: els vinyaters esperen obtenir millors preus, pretensió bastant justificada si es té en compte la creença general de què exportaràn a França. I allà el vi es paga a preus molt alts. A París, el vi negre costa 125 francs l'hectòlitre, i a pagès s'ha venut vi novell sobre 100 francs.

Ens comuniquen de Llorenç del Penedès: «S'està acabant la recol·lecció del vi. En general ha estat bastant bona la pre ent collita així en quantitat com en qualitat. Com a curiositat li dono compte, per si vol publicar-ho a la «Fulla Agrícola» de LA VEU, que a la propietat del ben reputat i estimat don Joan Viar, amo del Castell, s'han tret d'un sol cep 36 quilos i mig de raïms; i de 13 ceps de igual classe se n'ha tret una carga i mitja de vi. El cep és de la classe Barbanell-xarel·lo.»

Noves d'Inca

DE POLITICA

Ja es comensa a parlar de les eleccions municipals i les entrevistes i reunions són estades moltes, segons estam enterats. En primera tentativa els partits maurista, conservador i lliberal formaren una aliança per anar plagats a les urnes, o repartir-se els retgidors en harmonia, 5 per les dretes i 5 pels lliberals. Quedava un estol desident del partit lliberal que no sabien si aniria a les eleccions, fins que D. Francesc Llabrés en representació dels armengolistes se presentà a cas Bal·le i a D. Domingo Alzina que formen part de triple aliança, demanant-los tres llocs en canvi de no anar a les urnes, i després de varies entrevistes, convengueren en donar-los dos retgidors, quedant així entesos per no tenir un dia de eleccions en totes les seves conseqüències.

Les coses així, avui en han enterat, que s'alsa una altra agrupació que apoierà una candidatura independent en contra els mauristes, conservadors, lliberals i paquistes; agrupació que seria apoiada per elements del Círcol lliberal, i entre ells, per D. Jaume Armergol, D. Pere Ferrer, i D. Juan Martorell. S'ha enviat a dir qualche cosa el President del Círcol d'obrers catòlics per veure si la societat aniria amb ells en les eleccions, posant en candidatura un membre de sa Junta Directiva. No sabem quina actiut pendrà el Círcol d'obrers, encara seria posat en raó la seva col·laboració a l'Ajuntament, per quant és la representació de la classe treballadora en les varies entitats que l'integren, i no una agrupació política en tots els seus casiquismes. Per altra part, sabem que'ls seus elements estan fallons, per haver-los promès en altres ocasions donant los un lloc de dins les dretes, i ara no han pensat amb ells.

Que coses té la política!

Diumenge, els recents casats, D. Lloa-xím Aguiló i D.ª Magdalena Fuster, amb motiu de la seva unió celebraren uns actes que diuen molt del seu cristianisme.

Al mati repartiren als pobres de la Ciutat racions d'errós i pa.

A les 9 i mitja, a la Iglèsia parroquial se digué a la seva intepció la missa Major amb sermó, dedicada a la Patrona Santa Maria la Major. Predicà el germà d'ella, Mossen Miquel Fuster.

Al capvespre, a sa llar, s'entronisà el Cor de Jesús amb una preciosa imatge, que rodetjaren de flors i llums airosament. Presidí l'Ecònom Mn. Miquel Llinàs, que feu una fervorosa platica alussiva a l'acte.

Assistiren a la piadosa funció els parents de la casa, Mn. M. Fuster, Mn. A. Palou, el P. Mòger amb alguns frares, comissions de les Religioses Paules i Franciscanes i els veinats de la casa.

Se donà un esplèndid refresc an els convidats.

Digne de alabança i d'imitació és l'actitut d'aquets novells esposos, que amb això han volgut imitar lo que feien els antics cristians acomodats, que per solemnitzar ses grans alegries solien fer-ne participació a la Església i an els pobres, essent esplèndits amb donatius i llimosnes.

Donam l'enhorabona als amics esposos pel bon exemple que han donat a la societat moderna, que pensa amb mil follaries menys que en les coses que axequen l'esperit.

Són estats nomenats per la Junta competent de la Audiència, pel quadriueni vinent, Jutge Municipal de la Ciutat, el missè D. Miquel Pujades i Ferrer, i suplent, el Farmacèutic D. Bartomeu Trias.

Felicitem a nostros amics per la seva distinció, i al poble per haver recaiguts tant delicats càrregs en persones tant honorades i justicières.

Dissapte passat reberem una invitació per assistir al certamen que la Joventut Antoniana ha organisaada per commemorar el IV centenari de la mort de Fra Francesc Ximenis, Cardenal Cisneros, Regent que fouc de Castella.

Mos sabé greu que nostros ocupacions no mos donassen llaguda per assistir-hi. Lletgim que va ésser un èxit. E-hu celebram.

E s blocs del Cor de Jesús de 1918, en castellà, ja mos han arribats, a 30 céntims.

Per renúncia de D. Juan Alzina de Director gerent de la *Propagadora Balear de Alumbrado* és estat designat D. Pere Balles per la Junta de Govern de dita societat. El felicitem.

Dijous la campana de la Església focà a foc, resultant ésser el llit de Maria Tortella de Can *Piritis*, que fa tems la pobreta va fluxa de cap. Enseguida que cridà foc socorreguda resultant així meteix tenir cremades per la pitera i les espalles.

Ahir un'altra dona que també anava desbaratada de cap a temporades se tirà o caigué dins un pou, que fouc treta en seguida en vida; però dins poc temps morí. La desgraciada se anomenava Maria Pujades Tortella de can Entem.

== MIREIA ==

An aquesta Administració n'hem rebuts exemplars per la venta.

5 pesetes

Diumenge passat, un estol de fadrines amb número d'una corantena juntament amb les monges Terciàries, anaren a fer una expedició a Ntra. Senyora de Cura, del Puig de Randa, celebrant an aquell santuari

belles i devotes funcions religioses baix la direcció del Rnt. P. Cerdà.

—El meteix dia, un altra estol de joves amb les monges Paüles, anaren a visitar al Santuari de la Victòria d'Alcudia.

—Els Exploradors i els Congregants marrians feren també una expedició an el Puig d'Alaró, acompanyats de sos Directors Mn. Josep Aguiló i Mn. Francesc Garau i el membre del Comitè D. Juan Pieras.

—Avui, amb motiu de la festivitat de les Santes Verges, les nines de les costures de les religioses Franciscanes, són partides de bon matí a fer un dia de gaubança, dividint-se en dos estols. Unes són a Crestaig de Sa Pobla i les altres a Santa Magdalena.

Ajuntament

An el número passat per mala intel·ligència diguerem que les religioses de Sant Jeroni d'aquesta Ciutat havien sollicitada de l'Ajuntament sa prompta liquidació de consums, quant deviem dir que la sollicitud presentada era dels fills de D. Jeroni Más, que en gloria sia.

Valga aquesta aclariment de rectificació.

—En la sessió de dijous el Secretari lletgí els estats de comptes detallats desde l'any tretze fins a l'actual, quedant amb això acallats els reitgadors qui demanaven que es fes administració.

—La comissió encarragada de cercar un solar per fer l'hospital, que vol costear D. Domingo Alzina, presentaren per lloc el camp de ca'n *Martí Maria*, devers sa Font pública, senyalant hora perque la Corporació anàs a veure el terré, divenres.

COMENTARI

En les coses que han de servir pel servici públic, els periodistes tenen el dret i el deure de donar el seu parer si ha de servir per orientar l'opinió per una determinació o altra. Cumplint amb aquest sagrat deure no s'ofenguin els interesats si nosaltres opinam que'l fer l'hospital devers la Font e-hu trobam un desacert gros.

Nosaltres entenem que l'hospital se deu fer a un lloc retirat i avinent, fora del bullici de la Ciutat i del comerç, i a prop de les persones que per la seva missió deveu ser els principals factors en la administració dels malalts o de l'hospici que s'establesca.

Al fer l'hospital a can *Martí Maria*, seria fer-lo en despoblat per ara, i si es segueix el projecte de fer-hi plaça del mercat del bestia com pareix amb el terrer que l'Ajuntament ha comprat, será fer l'hospital el mig del truí i bullici. En cas de malalties contagioses l'hospital feria allunyar la gent del mercat. Una de dues, o'l mercat o l'hospital; crèim que les dues coses no poden estar plagades.

Es segú que algun convent de monges estará encarregat del servici dels malalts i és per demés el creure que sia cuidat per

enfermeres seclars. Idò, se deu tenir en compte, que justament els dos convents de monges están a l'altra banda de la població, tenent una tirada de casi un Kilometre, per anar-hi, que los resultaria ben molest; i no hem de pensar que les monges hi estiguen de plantó quant les més de les vegades no hi haurà cap malalt per tractar-se d'Inca.

Sens tenir predilecció per cap lloc crèim que l'hospital estaria millor per la banda del Sur de la població, per exemple, an el terré que ara és s'hort d'El Prats, o altres. La Ajuntament abans de donar cap passa deu mirar be a on convé més, i consultar totes aquelles autoritats i factors que han d'entrar en la seva administració.

¿PER ESCOLES?

Escrit l'antecedent comentari ens diven que D. Domingo Alzina ha dit dins la Casa consistorial devant una partida de persones de representació: «Es diu que l'hospital que jo vull fer será un gravamen per l'Ajuntament i que no hi ha necessari a Inca de tal establiment en grans dimensions; idò bé, si l'Ajuntament troba que tenc de fer un edifici per escoles públiques estic conforme en variar de projectes mentres siga de caràcter benèfic»

Nosaltres crèim que abans de moure res val la pena de meditar i aprofitar les bones disposicions de nostro Diputat provincial.

Prengui nota d'això, l'Inspector de l'Ensenyança D. Juan Carrer que du el cap tant calent en fer edificis nous per escoles.

SOLUCIONS A LES ENDEVINAIES DEL NÚMERO PASSAT

A la targeta: *Tractat d'Astronomia.*

Al Sincategorema: *Melicotó*

Al Logògrif numèric: *Anguila.*

A la fuga de vocals:

Madona de sa cabana,

aixecau-vos dematí,

i voreu es sol sortí,

vermei com una magrana.

Al trenca-caps: *A bou vet, picarol nou.*

El Sen Llorenç

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures = En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unes al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 15 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores = 50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vida. Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cents.

Libreria del Carrer de la Muria. — Inca

Tip. M. Durán. — Inca.